

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/127/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319200388
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319200388.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: P. D., nar. XX.X.XXXX, XXXXX K. XX, o zaplatenie 4.964,50 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 15Csp/17/2019 - 50 zo dňa 9. apríla 2019, jednohlasne takto

rozhodol:

I. Nepriberá do konania občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Šafárikovo námestie, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 092.

II. Potvrdzuje rozsudok vo výroku II. a III.

III. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 29.1.2019 domáhal zaplatenia 4.964,50 eura s príslušenstvom titulom, že právny predchodca žalobcu so žalovaným dňa 13.3.2015 uzavrel zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXX, na základe ktorej bolo poskytnutých žalovanému 5.000,- eur. Tieto sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume po 146,35 eura až do celkovej sumy pôžičky vo výške 8.781,- eur. Do podania žaloby žalovaný uhradil sumu 1.251,45 eura s tým, že celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 4.964,50 eura a zmluvnú pokutu vo výške 643,97 eura spolu s príslušenstvom pohľadávky, a to úrokmi z omeškania.

2. Okresný súd Humenné, ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“), napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 3.748,55 eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 9. 4 .2016 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietá.

III. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 52 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.“

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ust. § 657 Občianskeho zákonníka, § 497 ods. 1, § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, § 52 ods. 3, § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 a § 9 ods. 2, ako aj § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch explicitne vyjadruje ako jednu z obligatórnych náležitostí údaj o konečnej splatnosti. Tento údaj musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru, nejednoznačne určený deň stanovený počtom dní od uzavretia zmluvy). Počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. V súvislosti s vyššie uvedeným súd poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co/286/2014 zo dňa 27.05.2014 v obdobnej veci, podľa ktorého dôsledkom absencie údajov o konečnej splatnosti úveru je, že úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve o pôžičke bola úroková sadzba v danom prípade dohodnutá vo výške 27,90 % ročne. Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprímerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. V tomto poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/312/2015 zo dňa 24.05.2016. Vychádzajúc zo štatistických údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska boli priemerné úrokové sadzby pri úveroch (spotrebiteľské a iné úvery) so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby 1-5 rokov v marci 2015, kedy bola predmetná zmluva uzavretá, v sadzbe 11,81 %. Úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 13.3.2015 bola so splatnosťou 60 mesiacov. Úroková sadzba predmetného úveru je tak viac ako 2-násobkom priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období. Súd v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“ Súdu prvej inštancie teda nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch). K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údajoch o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcu jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“, uvedený právny názor sa nachádza aj v rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017 a zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil taktiež tým, že zmluve chýbajú niektoré náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, preto by sa považovala za bezúročnú bez poplatkov, ust. § 9 ods. 2 písm. f), j), k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd priznal žalobcovi rozdiel medzi poskytnutou sumou 5000 eur a úhradou žalovaného 1251,45 eur s príslušenstvom - s úrokom z omeškania 5% od 9.4.2016 (po uplynutí lehoty na plnenie od zosplatnenia) do zaplatenia, ktorý je v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 2 CSP, keď určil, že v 76 % žalovanej sumy súd žalobe vyhovel, čo predstavuje úspech žalobcu na jeho strane a neúspech žalovaného na druhej strane. V časti o zaplatenie 24 % žalovanej sumy, však súd žalobu zamietol, čo predstavuje úspech žalovaného a zároveň neúspech žalobcu. V konečnom dôsledku bol úspešnejší žalobca v rozsahu 52 % a v tejto časti mu súd priznal nárok na náhradu trov konania.

7. Proti rozsudku včas podal odvolanie žalobca, pričom navrhol, aby odvolací súd na základe ust. § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi aj zvyšnú sumu 1.215,96 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.215,95 eura od 9.4.2016 do zaplatenia. Zároveň požadoval náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že napáda predmetný rozsudok vo výroku č. 2. a vo výroku č. 3 o trovách konania. Podľa názoru žalobcu, súd prvej inštancie dospel vykonaným dokazovaním k nesprávnemu názoru o bezúročnosti úveru. Poukázal na rozhodnutie v právnej veci C - 42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíroová, ktorým sú podľa názoru žalobcu slovenské súdy viazané. K termínu konečnej splatnosti žalobca uviedol, že splnenie vyššie uvedenej zákonnej požiadavky uvedením údajov mesiac a údajov rok ukončenia úverového vzťahu, ako bolo v posudzovanom prípade „3/2020“, je dostatočne určité a zrozumiteľné a plne v súlade s platnými právnymi predpismi. Termín konečnej splatnosti úveru uvedený ako 3/2020, bez akýchkoľvek pochybností právne nevzdelanému priemernému spotrebiteľovi poskytuje relevantnú informáciu o tom, že úver bude musieť splácať do marca roku 2020. V spojení s dojednaním splatnosti splátok ku 20. dňu v mesiaci, je termín konečnej splatnosti stanovený bez potreby použitia akýchkoľvek zložitých matematických operácií. Právny názor súdu prvej inštancie, že v úverovej zmluve nie sú uvedené všetky predpoklady pre výpočet RPMN, je nesprávny. Všetky tieto parametre vstupujúce do celkového výpočtu RPMN sú v zmluve riadne uvedené v jej základných náležitostiach. RPMN je v zmluve uvedená správne, z uvedeného dôvodu nie je daný zákonný dôvod pre určenie bezúročnosti úveru absenciou naplnenia zákonného ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. Rovnako je nesprávny názor súdu prvej inštancie o bezúročnosti úveru pre rozpor výšky dohodnutých úrokov s dobrými mravmi. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 27,95 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatom poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN za IV. štvrtrok roku 2014, so stavom k 31.12.2014, predstavovala 18,34 % tak, ako je táto hodnota uvedená v úverovej zmluve. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 27,90 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995, platného a účinného od 1.9.2014. Dojednaná odplata úverovej zmluvy vo výške 27,90 % nepresahuje dvojnásobok váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného Ministerstvom financií Slovenskej republiky v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za IV. štvrtrok 2014 so stavom ku dňu 31.12.2014. Dojednaná odplata je primeraná a v súlade s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a dobrými mravmi.

8. Voči žalobcom podanému odvolaniu sa žalovaný písomne nevyjadril.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konania mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 380 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam poukazuje na ust. § 387 ods. 2 CSP.

11. Na potvrdenie správnosti prvoinstančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam odvolací súd uvádza nasledovné.

12. Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov a cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Úroková sadzba predmetného úveru je tak viac ako 2-násobkom priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“ Ak dodávateľ predformuluje v spotrebiteľskej zmluve klauzuly, ktoré sú v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tak sa dostáva do rozporu so zákonom a takéto klauzuly sú neplatné (§ 39, § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

13. Pokiaľ ide o možnosť moderácie výšky úrokov a administratívneho poplatku, odvolací súd v tomto smere poukazuje na článok 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“). Z uvedeného článku vyplýva, že vnútroštátne súdy sú povinné iba neuplatniť nekalú podmienku, aby nebola záväzná pre spotrebiteľa, nemôžu však zmeniť jej obsah. Pokiaľ by vnútroštátny súd mohol meniť obsah nekalých podmienok, ktoré sú uvedené v takýchto zmluvách, mohlo by sa tým ohroziť splnenie dlhodobého cieľa uvedeného v článku 7 smernice. Táto možnosť by totiž mohla prispieť k odstráneniu odstrašujúceho účinku pre predajcov alebo dodávateľov spočívajúceho v tom, že sa takéto nekalé podmienky voči spotrebiteľovi jednoducho neuplatnia, keďže predajcovia alebo dodávatelia by sa totiž mohli pokúšať dotknuté podmienky používať, pretože by vedeli, že aj keby bolo rozhodnuté o ich neplatnosti, mohol by vnútroštátny súd zmeniť zmluvu v potrebnom rozsahu, a tak by ich záujmy ostali zabezpečené. Článok 6 ods. 1 smernice 93/13 nemožno chápať tak, že vnútroštátnemu súdu v prípade, že zistí existenciu nekalej podmienky v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, umožňuje zmeniť obsah uvedenej podmienky namiesto toho, aby ju voči spotrebiteľovi jednoducho neuplatnil (rozsudok Súdného dvora EÚ C-618/10 Banco Espanol de Crédito SA proti Joaquínovi Calderónovi Caminovi, bod 65, 69, 71).

14. S poukazom na uvedené odvolací súd musí prisvedčiť záveru súdu prvého stupňa, že konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy (v časti dohodnutých úrokov) nebolo súladné s dobrými mravmi, žalovaný nerešpektoval povinnosti stanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch a ustanoveniami Občianskeho zákonníka zameranými na ochranu spotrebiteľa, čo daný úkon - zmluvu o úvere ako celok robí neplatným v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Z týchto dôvodov nebolo potrebné zaoberať sa ďalšími námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní, nakoľko, aj keby boli namieste, nespôsobili by pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie o veci.

15. Úroková sadzba vo výške 27,90 % tak, ako bola dohodnutá v úverovej zmluve, je skoro vo výške trojnásobku priemernej úrokovej miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny. Zo stránok Národnej banky Slovenska vyplýva, že pri úveroch za rok 2015 pri dobe splácania 5 rokov, boli úrokové sadzby nových obchodov v mesiaci marec 2015, úveroch pre domácnosti u spotrebiteľských a ostatných úveroch pri začiatkovej fixácii úrokovej sadzby od 1 do 5 rokov vo výške 10,00 %. Úrokové miery poskytnuté domácimi úverovými inštitúciami boli vypočítané podľa harmonizovanej metodiky, podľa

Nariadenia ECB (EÚ) No 1072/2013 ECB, sektorová klasifikácia je v súlade s ESA 2010. Úrok v danej zmluve je teda v rozpore s ust. § 39 OZ, čím dohoda v tejto časti je neplatná.

16. K návrhu občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov (ďalej len „občianske združenie“) na pribratie do konania podľa ust. § 95 ods. 1 CSP, odvolací súd uvádza, že uvedené ustanovenie Civilného sporového poriadku upravuje inštitút pribratia osobitného subjektu, ktorý je svojim charakterom inštitútom fakultatívnym, teda súdy nie sú povinné návrhov samotných sporových strán alebo tretích strán vyhovieť. V prípade, ak sa vstupu do konania domáha tretia osoba, ktorá nebola stranou sporového konania, či inak zúčastnenou osobou v konaní, potom z jej procesného postavenia vyplýva, že táto nepožíva žiadne procesné práva a povinnosti a ani právo na uskutočnenie určitého procesného postupu zo strany súdu (napr. výzva strane, na ktorej má vystupovať, či súhlasí s pribratím tohto subjektu do konania). V prípade, ak súd dospeje k názoru, že účasť takéhoto subjektu nie je nevyhnutná pre konanie, potom je návrh na jej pribratie bez právnej relevancie. V predmetnom prípade mal odvolací súd za to, že účasť občianskeho združenia nie je v konaní nevyhnutná, preto nepovažoval za potrebné vyzývať žalovaného, aby vyslovil, či súhlasí so vstupom tretieho subjektu do konania.

17. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, a to vo výroku II. a III. ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

18. O trovách konania sporových strán bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov konania v odvolacom konaní a žalovanému v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).